

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

સ્પેશિયલ ક્રિમિનલ અપિલકેશન (કવોશિંગ) નં. ૯૨૯૬/૨૦૧૭

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.બી. પારડીવાલા

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	

આ ચુકાદો તાબાના ન્યાયતંત્રમાં પરિપત્રિત કરવો.

=====

બિશ્વોઈ બળવંતરામ બાબુલાલ....અરજદાર(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....સામાવાળા(ઓ)

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ વતી શ્રી કમલેશ એસ. કોટાઈ, એડવોકેટ

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ વતી શ્રી હાર્દિક પી. બારોટ, એડવોકેટ

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ વતી શ્રી દેવનાણી, એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.બી. પારડીવાલા

તારીખ : ૦૫/૧૨/૨૦૧૭

મૌખિક ચુકાદો

૧. ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૭ હેઠળની આ અપિલકેશન દ્વારા,
અરજદાર – મૂળ આરોપી ઇન-ચાર્જ, પમા એડ-હોક એડિશનલ સેશન્સ જજ,
મહેસાણા દ્વારા ક્રિમિનલ રિવિઝન અપિલકેશન નં. ૬૮/૨૦૧૭ માં તારીખ ૧૭મી

નવેમ્બર, ૨૦૧૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા હુકમની કાયદેસરતા અને માન્યતા સામે પ્રશ્ન ઉઠાવે છે, જેના દ્વારા રિવિઝનલ કોર્ટે હાલના અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી રિવિઝન અપિલકેશન રદ કરી હતી અને તેના દ્વારા ડમા જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ, ફર્સ્ટ ક્લાસ, મહેસાણા દ્વારા તારીખ ૧૩મી નવેમ્બર, ૨૦૧૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા હુકમની પુષ્ટિ કરી હતી.

૨. આ અપિલકેશનને જન્મ આપતી હકીકતોનો સારાંશ નીચે મુજબ આપી શકાય:

૨.૧ તારીખ ૧૦મી નવેમ્બર, ૨૦૧૭ ના રોજ, ગુજરાત પ્રોહિબિશન એક્ટની કલમ ૬૫(ઈ), ૧૧૬(બી) અને ૮૧ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે લાંઘણજ પોલીસ સ્ટેશન, મહેસાણાના પોલીસ સબ-ઇન્સ્પેક્ટર શ્રી જે.એ. બારોટ દ્વારા એક પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધાવવામાં આવ્યો હતો. સદર પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં કુલ પાંચ વ્યક્તિઓને આરોપી તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. તે પૈકીના એક હાલના અરજદાર છે. તેમને આરોપી નં. ૫ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. ધરપકડ થયા બાદ, અરજદારે ડમા જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ, ફર્સ્ટ ક્લાસ, મહેસાણા સમક્ષ જામીન માટે અપિલકેશન કરી હતી. સંબંધિત મેજિસ્ટ્રેટે, ગુનાના પ્રકાર, સદર અધિનિયમમાં નિર્ધારિત મહત્તમ સજા અને અન્ય બાબતોને ધ્યાને રાખીને, પોતાના વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કરવાનું યોગ્ય માન્યું અને અરજદારને રૂ. ૨૫,૦૦૦/- ના જામીન અને તેટલી જ રકમના સધ્ધર જામીનદાર રજૂ કરવા પર મુક્ત કરવાનો હુકમ કર્યો હતો. જામીનના હુકમમાં કેટલીક અન્ય શરતો પણ

લાદવામાં આવી હતી. જામીન મંજૂર કરતો આ હુકમ તારીખ ૧૩મી નવેમ્બર, ૨૦૧૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. તે જ દિવસે અને તારીખે, પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા એવી અરજ સાથે એક અપિલિકેશન દાખલ કરવામાં આવી હતી કે જામીન મંજૂર કરવાના હુકમના અમલ પર સ્ટે મૂકવામાં આવે. સંબંધિત મેજિસ્ટ્રેટ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત વિરુદ્ધ લાલજી પોપટ અને અન્ય, (૧૯૮૮) ૨ જી.એલ.આર. ૧૦૭૩ ના કેસમાં આ કોર્ટના ચુકાદા પર વિશ્વાસ મૂકીને પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપિલિકેશન મંજૂર કરવાનું યોગ્ય માન્યું અને આરોપીને જામીન પર મુક્ત કરવાના પોતાના જ હુકમના અમલ પર સ્ટે મૂક્યો હતો. મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા હુકમથી અસંતુષ્ટ થઈને, અરજદારે મહેસાણા ખાતેની સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ રિવિઝન અપિલિકેશન દાખલ કરી હતી. સદર રિવિઝન અપિલિકેશન પણ રદ કરવામાં આવી હતી. અસંતુષ્ટ થઈને, અરજદાર ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૭ હેઠળની આ અપિલિકેશન સાથે આ કોર્ટ સમક્ષ ઉપસ્થિત થયા છે.

૩. અરજદાર વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ શ્રી કોટાઈએ રજૂઆત કરી હતી કે એક વખત મેજિસ્ટ્રેટ આરોપીને જામીન પર મુક્ત કરતો હુકમ પસાર કરે, ત્યાર બાદ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરની વિનંતી પર પોતાના જ હુકમ પર સ્ટે મૂકવાની તેમની પાસે કોઈ હકૂમત રહેતી નથી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, દલીલ એવી છે કે એક વખત અદાલત કોઈ આરોપીની તરફેણમાં વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કરે અને તેને જામીન પર મુક્ત કરવાનો હુકમ કરે, ત્યારે તે ફંકટસ ઓફિસિયો (કાર્ય સમાપ્ત) થઈ જાય છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જામીન મંજૂર કરવા એ

ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૧ હેઠળ પરિકલ્પિત આરોપીની વ્યક્તિગત સ્વતંત્રતા સાથે સંબંધ ધરાવે છે. એક વખત અદાલત એવા નિષ્કર્ષ પર આવે કે આરોપીએ જામીન માટેનો કેસ સાબિત કર્યો છે અને તેને મુક્ત કરવાનો હુકમ કરે, ત્યાર બાદ અદાલત પાસે પોતાના હુકમના અમલ પર સ્ટે મૂકવાની કોઈ સત્તા નથી અથવા તેના પર સ્ટે મૂકવો જોઈએ નહીં કારણ કે તે ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૧ નું ઉલ્લંઘન કરનારું હશે. શ્રી કોટાઈએ રજૂઆત કરી હતી કે જામીનના હુકમના અમલને ત્રીસ દિવસના સમયગાળા માટે મોકૂફ રાખવામાં આવ્યો છે. ત્રીસ દિવસનો આ સમયગાળો તારીખ ૧૩મી ડિસેમ્બર, ૨૦૧૭ ના રોજ પૂર્ણ થશે. જો રાજ્ય સરકાર જામીન મંજૂર કરવાના હુકમ સામે પ્રશ્ન ઉઠાવવા માટે ખરેખર ગંભીર હોય, તો અત્યાર સુધીમાં કાયદા અનુસાર જામીન રદ કરવા માટેની યોગ્ય અપિલિકેશન દાખલ કરી દેવી જોઈતી હતી. જામીન રદ કરવા માટે આ તારીખ સુધી કોઈ અપિલિકેશન દાખલ કરવામાં આવી નથી.

જ. ઉપર જણાવેલી આવી પરિસ્થિતિઓમાં, શ્રી કોટાઈ એવી અરજ કરે છે કે આ અપિલિકેશનમાં તથ્ય હોવાથી વાદગ્રસ્ત હુકમ રદ કરવામાં આવે અને અરજદારને તાત્કાલિક મુક્ત કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે.

પ. બીજી બાજુ, રાજ્ય વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી દેવનાણી દ્વારા આ અપિલિકેશનનો સખત વિરોધ કરવામાં આવ્યો છે. શ્રી દેવનાણીએ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત વિરુદ્ધ લાલજી પોપટ અને અન્ય, (૧૯૮૮) ૨ જી.એલ.આર. ૧૦૭૩ ના કેસમાં આ કોર્ટના ચુકાદા પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. શ્રી દેવનાણીએ રજૂઆત કરી

હતી કે હાલના અરજદાર ટૂકમાં દારૂનો મોટો જથ્થો લઈ જતા ઝડપાયા હતા. કુલ મળીને રૂ. ૩૨,૭૮,૪૦૦/- ની કિંમતની દારૂની ૧૫,૩૨૪ બોટલો જપ્ત કરવામાં આવી હતી. જપ્ત કરાયેલા દારૂના વિશાળ જથ્થાને ધ્યાને લેતા, મેજિસ્ટ્રેટે પ્રથમ દ્રષ્ટિએ જ આરોપીની તરફેણમાં પોતાના વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કરવો જોઈતો નહોતો. વિદ્વાન એ.પી.પી. ના મતે, જોકે મેજિસ્ટ્રેટે આરોપીની તરફેણમાં પોતાના વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કરવાનું યોગ્ય માન્યું હતું, તેમ છતાં, રાજ્ય સરકાર ઉપલી અદાલત સમક્ષ આ હુકમને પડકારી શકે તે માટે પોતાના જ હુકમના અમલ પર સ્ટે મૂકવાની તેમની પાસે સત્તા અથવા હક્કમત હતી. વિદ્વાન એ.પી.પી. ના જણાવ્યા અનુસાર, આવી પરિસ્થિતિઓમાં આ કેસની હકીકતોમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ અનિવાર્ય જણાતો નથી.

૬. પક્ષકારો વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને રેકર્ડ પરની સામગ્રી ધ્યાને લીધા પછી, મારી સમક્ષ વિચારણા માટે ઉપસ્થિત થતો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ છે કે શું સંબંધિત અદાલતે વાદગ્રસ્ત હુકમ પસાર કરવામાં કોઈ ભૂલ કરી છે કે કેમ.

૭. પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજ પર પક્ષકાર ઉપલી અદાલતનો સંપર્ક સાધી શકે તે સક્ષમ બનાવવા માટે મેજિસ્ટ્રેટ પાસે જામીનના હુકમના અમલ પર થોડા દિવસો માટે સ્ટે મૂકવાની અથવા તેને ભવિષ્યની તારીખથી અમલી બનાવવાની કોઈ સત્તા કે હક્કમત નથી તેવી રજૂઆતથી હું

પ્રભાવિત થયો નથી. મારો એવો મત છે કે મેજિસ્ટ્રેટ આવી સત્તા ધરાવે છે અને યોગ્ય કારણોસર આવો હુકમ પસાર કરી શકે છે.

૮. લાલજી પોપટ (સુપ્રા) ના કેસમાં, આ કોર્ટે ફરાર-૨૨ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

“૨૨. વધુમાં, મારા મતે, કોઈપણ ગૂંચવણો ટાળવા માટે જો વિદ્વાન પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ એવી રજૂઆત કરે કે જામીન મંજૂર કરતો હુકમ થોડા દિવસો માટે મોકૂફ રાખવામાં આવે જેથી પ્રોસિક્યુટિંગ એજન્સી હાઈકોર્ટનો સંપર્ક સાધી શકે અને યોગ્ય હુકમ મેળવી શકે, તો સેશન્સ કોર્ટે સદર મૌખિક કે લેખિત અપ્લિકેશન ધ્યાને લેવી જોઈએ. જો આરોપીઓ ગંભીર ગુનામાં સંડોવાયેલા હોય અને તેમને ગુના સાથે જોડતા કેટલાક પુરાવા હોય, તો સેશન્સ કોર્ટ માટે તેમને જામીન મંજૂર કરતો હુકમ થોડા દિવસો માટે મોકૂફ રાખવો ન્યાયી અને વાજબી રહેશે જેથી પ્રોસિક્યુટિંગ એજન્સીને હાઈકોર્ટનો સંપર્ક સાધવાની તક મળી શકે.”

૯. ઉપરોક્ત સંદર્ભમાં, મારી પાસે બોમ્બે હાઈકોર્ટના **સી.પી. નાંગિયા, આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર ઓફ કસ્ટમ્સ, બોમ્બે વિરુદ્ધ ઓમપ્રકાશ અગ્રવાલ, કિમિનલ મિસ. અપ્લિકેશન નં. ૨૬૦૨/૧૯૯૩**, ફેસલો તારીખ ૨૨મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ ના ચુકાદાનો લાભ ઉપલબ્ધ છે. બોમ્બે હાઈકોર્ટ સમક્ષ આવો જ એક સમાન મુદ્દો વિચારણા માટે આવ્યો હતો. તે એવો કેસ હતો, જેમાં તત્કાલીન સામાવાળાની કસ્ટમ્સ એક્ટ, ૧૯૬૨ ની કલમ ૧૩૫(૧)(એ)(૧) અને ઇમ્પોર્ટ્સ એન્ડ

એક્સપોર્ટ્સ (કંટ્રોલ) એક્ટ, ૧૯૬૭ ની કલમ ૫ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાના સંબંધમાં ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. તત્કાલીન સામાવાળાને ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, બોમ્બે દ્વારા જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા. ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટને કસ્ટમ્સ વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ દ્વારા જામીનના હુકમ પર સ્ટે મૂકવા અને ભવિષ્યની તારીખથી તેનો અમલ કરવાની વિનંતી કરવામાં આવી હતી. ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, બોમ્બેએ એવા આધાર પર આવી અરજ સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો કે ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડમાં તે સંબંધિત કોઈ જોગવાઈ નથી. આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર ઓફ કસ્ટમ્સે જામીન મંજૂર કરવાના હુકમ સામે હાઈકોર્ટ સમક્ષ પ્રશ્ન ઉઠાવ્યો હતો. બોમ્બે હાઈકોર્ટના વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે, ફરરા-૧૦ અને ૧૧ માં, કસ્ટમ્સ વિભાગ વતી રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલો નોંધી હતી. ફરરા-૧૦ અને ૧૧ નીચે મુજબ વંચાય છે:

“૧૦. અરજદાર વતી વિદ્વાન એડવોકેટે પોતાની રજૂઆતના સમર્થનમાં પ્રથમ તો ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૪૩૭ પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. સદર કલમ આરોપીની પુનઃધરપકડ કરવા અને તેને કલમ ૪૩૭ ની પેટા-કલમ (૧) અથવા પેટા-કલમ (૨) હેઠળ જામીન પર મુક્ત કરનાર અદાલત દ્વારા કસ્ટડીમાં સોંપવા સાથે સંબંધિત છે. મારા મતે, સદર પેટા-કલમ પરથી એવું તારવી શકાય નહીં કે મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ આવી સત્તા ધરાવે છે. અરજદાર વતી વિદ્વાન એડવોકેટે ઉસ્માનભાઈ ડી. મેમણ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત ના કેસમાં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા

કરવામાં આવેલા કેટલાક અવલોકનો પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. તે એવા મતલબના છે કે નિયુક્ત અદાલત દ્વારા જામીન મંજૂર કરવા કે નકારવા અંગે પસાર કરવામાં આવેલા હુકમ સાથે કોઈ અંતિમતા જોડાયેલી નથી. જામીન માટેની આવી અપિલકેશન સમય-સમય પર હંમેશા નવીકરણ કરી શકાય છે. મારા મતે, આ અવલોકનો અરજદારને કોઈ મદદરૂપ થતા નથી. ૧૯૯૨ ક્રિ. એલ.જે. ૩૯૦, નઝીમ વિરુદ્ધ આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર ઓફ કસ્ટમ્સ (આ કોર્ટના સિંગલ જજનો ચુકાદો) અંગે પણ સમાન પરિસ્થિતિ છે. તેમાં ફરીથી અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે જામીન મંજૂર કરવાના અને શરતો લાદવાના હુકમો એ તમામ વચગાળાના હુકમો છે જે ફેરફારને પાત્ર છે. ત્યારબાદ અરજદાર વતી વિદ્વાન એડવોકેટે ૧૯૮૬ ક્રિ. એલ.જે. ૨૧૩ માં અહેવાલ થયેલા ડિવિઝન બેંચના ચુકાદા, બોમ્બે મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન વિરુદ્ધ સુરેશ યુ. ગુપ્તા પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. સદર કેસમાં, દીવાની દાવો પેન્ડિંગ હોવા દરમિયાન અનિશ્ચિત સમયગાળા માટે ફોજદારી કાર્યવાહી પર સ્ટે મૂકતો હુકમ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે સદર હુકમને વચગાળાનો (ઇન્ટરલોક્યુટરી) હુકમ ગણી શકાય નહીં અને તેથી ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૩૯૭(૨) હેઠળનો અવરોધ આવા હુકમને લાગુ પડશે નહીં. ફરીથી, આ પણ અરજદારને કોઈ મદદ કે સહાયરૂપ નથી. અરજદાર વતી વિદ્વાન એડવોકેટે રઘુબીર સિંહ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ બિહાર પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. સદર કેસમાં, આરોપીને કલમ ૧૬૭(૨) ના પરંતુક હેઠળ જામીન પર મુક્ત

કરવામાં આવ્યો હતો. એવો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો હતો કે શું ચાર્જશીટ દાખલ કરીને અથવા કલમ ૩૦૯(૨) હેઠળ કસ્ટડીમાં રિમાન્ડ આપીને જામીન રદ કરી શકાય. એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે જામીન માત્ર કલમ ૪૩૭(૫) અથવા કલમ ૪૩૯(૨) હેઠળ જ રદ કરી શકાય છે. એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે "સામાન્ય રીતે જામીન રદ કરવાના આધારો, વ્યાપકપણે, ન્યાય વહીવટની યોગ્ય પ્રક્રિયામાં દખલગીરી અથવા દખલ કરવાનો પ્રયાસ, અથવા ન્યાયની પ્રક્રિયામાંથી છટકવું કે છટકવાનો પ્રયાસ કરવો, અથવા તેને આપવામાં આવેલી સ્વતંત્રતાનો દુરુપયોગ છે". ફરીથી, આને વર્તમાન કેસમાં સમાવિષ્ટ મુદ્દા સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી.

૧૧. ત્યારબાદ અરજદાર વતી વિદ્વાન એડવોકેટે કલમ ૩૦૯(૧) પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે જો સમગ્ર કાર્યવાહી પર મેજિસ્ટ્રેટ અથવા ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા સ્ટે મૂકી શકાતો હોય, તો ચોક્કસપણે ન્યાયના હિતમાં તેઓ જામીનના હુકમ પર સ્ટે મૂકી શકે છે, જે તપાસ (ઈન્કવાયરી) ના ભાગ સિવાય બીજું કંઈ નથી. કલમ ૨(૭) માં સમાવિષ્ટ 'તપાસ' (ઈન્કવાયરી) ની વ્યાખ્યા નિર્દેશ કરે છે કે ટ્રાયલ સિવાય મેજિસ્ટ્રેટ અથવા અદાલત દ્વારા હાથ ધરવામાં આવતી અન્ય કાર્યવાહી એ તપાસ છે. એ.આઈ.આર. ૧૯૭૯ એસ.સી. ૯૪ : (૧૯૭૯ ક્રિ. એલ.જે. ૪૧), રતિલાલ ભાનજી મીઠાણી માં અહેવાલ થયેલા ચુકાદામાં ફરરા ૨૬-એ માં

નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે અવલોકન કર્યું હતું કે વોરંટ કેસમાં ટ્રાયલ તહોમત ઘડવાથી શરૂ થાય છે; તે પહેલાંની કાર્યવાહી માત્ર તપાસ (ઈન્કવાયરી) છે. આમ તપાસ (ઈન્કવાયરી) નો વ્યાપક અર્થ છે અને તેમાં ટ્રાયલ સિવાયની દરેક તપાસનો સમાવેશ થાય છે. આ દલીલના સમર્થનમાં તેમણે નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદા, સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત વિરુદ્ધ મોહનલાલ જે. પોરવાલ પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. સદર કેસમાં, વિલંબના આધારે પ્રોસિક્યુશન દ્વારા વધારાનો પુરાવો રજૂ કરવાની વિનંતી નકારી કાઢવામાં આવી હતી. નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું હતું કે તે મત ખોટો હતો અને નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું: -

"રાજ્ય અને પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર મારફતે કાર્ય કરતો સમાજ પણ ન્યાય મેળવવા માટે હકદાર છે. સમાજનો પક્ષ અદાલતના ન્યાયિક કાર્યોના નિર્વહનમાં સમાન વ્યવહાર મેળવવાને પાત્ર છે. સમાજ અથવા રાજ્ય એ કોઈ પર્સોના નોન ગ્રેટા (અનિરૂપનીય વ્યક્તિ) નથી કે જેના પક્ષ પ્રત્યે તિરસ્કારપૂર્વક વ્યવહાર કરવામાં આવે. જો રાજ્યના અર્થતંત્રને બરબાદ કરનારા આર્થિક ગુનેગારોને કાયદાના સકંજામાં લાવવામાં ન આવે તો સમગ્ર સમાજ વ્યથિત થાય છે. આવેશમાં આવીને ક્ષણિક આવેગમાં હત્યા થઈ શકે છે. પરંતુ આર્થિક ગુનો એ સમાજ પર થતા પરિણામોની પરવા કર્યા વિના વ્યક્તિગત નફા પર નજર રાખીને શાંત ગણતરી અને સુનિયોજિત કાવતરા સાથે આચરવામાં આવે છે. રાષ્ટ્રીય અર્થતંત્ર અને

રાષ્ટ્રીય હિતને થતા નુકસાનની પરવા કર્યા વિના વ્હાઈટ કોલર ગુનાઓને ઉદાર નજરે જોનારા વર્ગો તરફથી થતા ડર અને ટીકા વિના નિષ્પક્ષ રીતે ન્યાયનું વહીવટ કરવાની વ્યવસ્થામાં સમાજનો વિશ્વાસ અને શ્રદ્ધા ગુમાવીને જ સમાજના હિતોની અવગણના પ્રગટ થઈ શકે છે."

તેવી જ રીતે, નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના અન્ય એક ચુકાદા, કે. એમ. મેથ્યુ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ કેરળ પર પણ વિશ્વાસ મૂકવામાં આવ્યો છે. સદર કેસમાં, આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચતા કલમ ૫૦૪ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી ખાનગી ફરિયાદ પર પ્રોસેસ જારી કરવામાં આવી હતી. આરોપી એક અખબારના મુખ્ય તંત્રી હતા. ત્યારબાદ તેઓ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ હાજર થયા અને કાર્યવાહી શા માટે પડતી મૂકવી જોઈએ તે કારણ દર્શાવ્યું. એવો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો કે શું મેજિસ્ટ્રેટ આવી સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકે અને એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે જો ફરિયાદમાં પ્રથમ દ્રષ્ટિએ આરોપી વિરુદ્ધ કોઈ ગુનો જણાતો ન હોય તો આરોપીઓ પૈકીના કોઈપણ વિરુદ્ધ કાર્યવાહી પડતી મૂકવા માટે કોઈ અવરોધ નથી. ફક્ત ૮ માં, નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું: -

"૮. મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ આરોપી માટે એવી દલીલ કરવી ખુદી છે કે તેની વિરુદ્ધ પ્રોસેસ જારી કરવી જોઈતી નહોતી. જો ફરિયાદની પુનર્વિચારણા પર મેજિસ્ટ્રેટને સંતોષ થાય કે એવો કોઈ ગુનો બનતો નથી કે જેના માટે આરોપી સામે કેસ ચલાવી શકાય, તો તેઓ કાર્યવાહી પડતી મૂકી શકે છે.

આ તેમનો ન્યાયિક વિવેકાધિકાર છે. મેજિસ્ટ્રેટ માટે કાર્યવાહી પડતી મૂકવા અથવા પ્રોસેસ રદ કરવા માટે કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈની જરૂર નથી. પ્રોસેસ જારી કરતો હુકમ એ વચગાળાનો હુકમ છે અને ચુકાદો નથી. તેમાં ફેરફાર કરી શકાય છે અથવા તેને પાછો ખેંચી શકાય છે. પ્રોસેસ અગાઉથી જારી કરવામાં આવી છે તે હકીકત એ કાર્યવાહી પડતી મૂકવામાં કોઈ અવરોધ નથી જો ફરિયાદમાં પ્રથમ દર્શનીય રીતે જ આરોપી વિરુદ્ધ કોઈ ગુનો જણાતો ન હોય."

૧૦. ત્યારબાદ, ફકરા-૧૨, ૧૩, ૧૪ અને ૧૫ માં આરોપી વતી રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલો નોંધવામાં આવી છે. ફકરા-૧૨, ૧૩, ૧૪ અને ૧૫ નીચે મુજબ વંચાય છે:

“૧૨. આની સામે, સામાવાળા નં. ૧ વતી વિદ્વાન એડવોકેટે એવી દલીલ કરી હતી કે આમાં વ્યક્તિની સ્વતંત્રતા સંકળાયેલી છે અને જ્યાં સુધી જામીનની બાબતોનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી તાકીદ હોય છે અને તેથી, મેજિસ્ટ્રેટ થોડા દિવસો માટે તેના પર સ્ટે મૂકતો અથવા કોઈ ચોક્કસ સમયગાળા માટે તેના અમલ પર સ્ટે મૂકતો હુકમ પસાર કરી શકે નહીં. આ સ્વીકારવું શક્ય નથી. તેમાં કોઈ શંકા નથી કે જ્યાં સુધી જામીનની બાબતોનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી તાકીદ હોય છે અને વ્યક્તિની સ્વતંત્રતા સંકળાયેલી હોય છે. પરંતુ આના કારણે મેજિસ્ટ્રેટ યોગ્ય કારણોસર આવી સત્તાથી વંચિત થઈ જાય છે તે સ્વીકારી શકાય નહીં. સામાવાળા નં. ૧ ના

વિદ્વાન એડવોકેટે ત્યારબાદ એવી દલીલ કરી હતી કે આવી સત્તાનો ઉપયોગ માત્ર સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૪૮૨ અથવા ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬/૨૨૭ હેઠળ હાઈકોર્ટ દ્વારા અથવા અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા જ થઈ શકે છે અને મેજિસ્ટ્રેટ અથવા ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા તેનો ઉપયોગ થઈ શકતો નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ પાસે આ કોર્ટ અથવા સર્વોચ્ચ અદાલત ધરાવે છે તેવી કોઈ અંતર્નિહિત સત્તા નથી. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે જો સ્ટે આપવામાં આવે તો તે વ્યવહારિક રીતે પસાર કરાયેલા હુકમની પુનઃવિચારણા (રીવ્યૂ) સમાન બને છે કારણ કે આરોપીએ કસ્ટડીમાં રહેવું પડે છે. આના સમર્થનમાં, તેમણે સૌપ્રથમ બિદેશ્વરી પ્રસાદ સિંહ વિરુદ્ધ કાલી સિંહ પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. તેમાં સમાવિષ્ટ પ્રશ્ન એ હતો કે શું મેજિસ્ટ્રેટ ન્યાયિક હુકમ દ્વારા નિકાલ કરાયેલા કેસને પાછો બોલાવી (રીકોલ કરી) શકે છે. તે સંબંધમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડમાં મેજિસ્ટ્રેટને તેમના દ્વારા પસાર કરાયેલા ન્યાયિક હુકમની પુનઃવિચારણા કરવાની અથવા તેને પાછો બોલાવવાની સત્તા આપતી કોઈ જોગવાઈ નથી. એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે તાબાની અદાલતોમાં કોઈ અંતર્નિહિત સત્તા હોતી નથી. તેવી જ રીતે, આ સંબંધમાં, મેજર જનરલ એ. એસ. ગોરાયા વિરુદ્ધ એસ. એન. ઠાકુર પર વિશ્વાસ મૂકવામાં આવ્યો છે. ફરીથી સદર કેસમાં, ફરિયાદ ગેરહાજરીના કારણે રદ કરવામાં આવી હતી અને પ્રશ્ન એ હતો કે શું મેજિસ્ટ્રેટ પાસે રદ કરવાના આ હુકમની

પુનઃવિચારણા કરવાની અને તેને પુનઃસ્થાપિત કરવાની અંતર્નિહિત સત્તા છે. તે સંબંધમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે "જ્યાં સુધી આરોપીનો સંબંધ છે, ફરિયાદીની ગેરહાજરીના કારણે ફરિયાદ રદ કરવી અથવા તે જ આધારે તેને મુક્ત કે નિર્દોષ જાહેર કરવો એ અંતિમ હુકમ છે અને સદર સંહિતામાં કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈના અભાવે, મેજિસ્ટ્રેટ કેસ પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે કોઈ અંતર્નિહિત હક્કમતનો ઉપયોગ કરી શકે નહીં." આ બદલામાં તેના પર આધારિત હતું. આ જ દલીલ માટે, સામાવાળા નં. ૧ ના વિદ્વાન એડવોકેટે ક્રિમિનલ અપ્લિકેશન નં. ૩૧૩૦/૧૯૯૦ માં આ કોર્ટના સિંગલ જજ (સાલ્ડાન્હા, જે.) ના તારીખ ૨૮-૧૨-૧૯૯૦ ના ચુકાદા પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. સદર કેસમાં, આ કોર્ટ દ્વારા જામીન મંજૂર કરતા હુકમ પર સ્ટે મૂકવા માટે અરજ કરવામાં આવી હતી અને જામીન મંજૂર કરવાના આવા કેસોમાં કોઈ સ્ટે આપવો જોઈએ નહીં તેવું અવલોકન કરીને તે નકારી કાઢવામાં આવી હતી. જ્યાં સુધી આ કેસનો સંબંધ છે, તેનો અર્થ એવો થતો નથી કે અદાલત પાસે સત્તા નથી. આ સામાન્ય અવલોકનો કે અભિવ્યક્તિઓ છે અને એવું કોઈ અનુમાન લગાવી શકાય નહીં કે અદાલતની સત્તા બાકાત રાખવામાં આવી છે. આના પરથી એવું તારવવું ભૂલભરેલું છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશ એમ કહેવા માંગતા હતા કે કોઈ સત્તા નથી. આ કોર્ટના અન્ય ન્યાયાધીશ કિશનલાલ વિરુદ્ધ પાર્વતીબાઈ નો ચુકાદો અને ૧૯૭૫ ક્રિ. એલ.જે. ૬૫૮ : (૧૯૭૪ ઓલ. એલ.જે. ૮૪૪) માં અહેવાલ થયેલ અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટના સિંગલ

જજનો ચુકાદો, રામેશ્વર પ્રસાદ વિરુદ્ધ સ્ટેટ પણ એવા મતલબના છે કે મેજિસ્ટ્રેટ પાસે અંતર્નિહિત સત્તા હોતી નથી. જોકે, આ પુનઃવિચારણા અથવા અંતર્નિહિત સત્તાના ઉપયોગનો કેસ નથી અને તેથી સામાવાળા નં. ૧ ના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા ઉપરોક્ત ચુકાદાઓ પર મૂકવામાં આવેલો વિશ્વાસ અસ્થાને છે. તે તેમને કોઈ મદદરૂપ થતા નથી.

૧૩. ત્યારબાદ (ગુજરાત હાઈકોર્ટની પૂર્ણ પીઠ) સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત વિરુદ્ધ શાહ લાખમશી ઉમરશી માં વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટે પોલીસ અધિકારી પાસેથી ચાર્જશીટ મંગાવી હતી અને ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૧૬૯, ૧૭૦ અને ૧૭૩ ની યોજના ધ્યાને લેવામાં આવી હતી. એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડમાં મેજિસ્ટ્રેટને ચાર્જશીટ મંગાવવાની આવી સત્તા સ્પષ્ટપણે પ્રદાન કરતી કોઈ જોગવાઈ નથી. એવું પણ ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે આવી સત્તા ગર્ભિત ગણી શકાય નહીં. જોકે, આ પણ મેજિસ્ટ્રેટ માટે કોઈ સત્તા ગર્ભિત માનવાનો કેસ નથી.

૧૪. ત્યાર બાદ સામાવાળા નં. ૧ ના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે આ કલમ ૧૬૭(૨) હેઠળ રિમાન્ડ અથવા જામીનનો પ્રશ્ન છે. તે ન તો તપાસ (ઈન્કવાયરી) છે કે ન તો ટ્રાયલ છે. તે માત્ર તપાસ (ઈન્વેસ્ટિગેશન) પર અદાલત દ્વારા રાખવામાં આવતી દેખરેખ છે. આ સ્વીકારવું શક્ય નથી. કલમ ૧૬૭(૨) હેઠળની કાર્યવાહી ન્યાયિક છે અને મેજિસ્ટ્રેટ ન્યાયિક ક્ષમતામાં કાર્ય કરે છે. તે તપાસ (ઈન્કવાયરી) નો ભાગ

છે. તે કલમ ૨(જી) હેઠળ આવરી લેવાયેલ છે અને કિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૩૦૯(૧) ની અંદર આવે છે.

૧૫. સામાવાળા નં. ૧ ના વિદ્વાન એડવોકેટે એવી દલીલ કરી હતી કે જામીનનો હુકમ પ્રોસિક્યુશનને સાંભળ્યા પછી અને યોગ્ય શરતો મૂકીને પસાર કરવામાં આવે છે અને તેથી ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ઉપયોગમાં લઈ શકાય તેવી સ્ટે અંગેની કોઈ સત્તા નથી. હું આ સ્વીકારી શકતો નથી. યોગ્ય કારણોસર અને ન્યાયના હિતમાં આવી સત્તાનો હંમેશા વાજબી રીતે ઉપયોગ કરી શકાય છે.”

૧૧. આમ, ઉપરોક્ત નિર્ણિત કેસમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે કારણો નોંધીને, જો પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા તે સંબંધમાં વિનંતી કરવામાં આવે તો મેજિસ્ટ્રેટ પાસે જામીન મંજૂર કરવાના પોતાના જ હુકમ પર સ્ટે મૂકવાની સત્તા રહેલી છે. ઉપર ઉદ્દેખિત બોમ્બે હાઈકોર્ટના માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી દ્વારા લેવામાં આવેલા મત સાથે હું સહમત છું. જોકે, આ બાબત અહીં જ અટકતી નથી. હું એ હકીકતની નોંધ લઉં છું કે સંબંધિત મેજિસ્ટ્રેટે હાલના અરજદાર દ્વારા ગુણદોષના આધારે રજૂ કરવામાં આવેલી જામીન અરજી ધ્યાને લીધી હતી. એવું જણાય છે કે જામીન અપ્લિકેશનનો વિરોધ કરતી વખતે, પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા એવી કોઈ દલીલ કરવામાં આવી નહોતી કે અરજદાર રીઢા ગુનેગાર છે અથવા તેમનો કોઈ ગુનાહિત ઇતિહાસ છે અથવા તેમને જામીન પર મુક્ત કરવાથી કાયદો અને વ્યવસ્થાની પરિસ્થિતિ પર અસર થવાની સંભાવના છે અથવા તેનાથી કોઈપણ રીતે

પ્રોસિક્યુશનના કેસને પ્રતિકૂળ અસર થવાની સંભાવના છે. જરૂરી શરતો લાદીને ટ્રાયલ વખતે અરજદારની ઉપસ્થિતિ પણ સુનિશ્ચિત કરવામાં આવી છે. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, રાજ્ય સરકાર ઉપલી અદાલત સમક્ષ પડકારી શકે તે માટે મેજિસ્ટ્રેટે પોતાના જ જામીન મંજૂર કરવાના હુકમના અમલને મોકૂફ રાખવો વાજબી હતો કે કેમ? ખેર, રાજ્ય સરકાર માટે ઉપલી અદાલત સમક્ષ એવી દલીલ કરવી હંમેશા ખુદી છે કે જમ કરાચેલા દારૂના વિશાળ જથ્થાને અને કથિત ગુનામાં તેમની સંડોવણીને ધ્યાને લેતા મેજિસ્ટ્રેટે આરોપીને જામીન આપવા જોઈતા નહોતા અને તેના જામીન રદ કરાવી શકે છે. જોકે, કેસની હકીકતોમાં, મારા મતે, મેજિસ્ટ્રેટ પોતાના જ હુકમને મોકૂફ રાખવા માટે વાજબી નહોતા.

૧૨. મારો એવો મત છે કે એકવાર મેજિસ્ટ્રેટ આરોપીની તરફેણમાં પોતાના વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કરે અને તેને જામીન પર મુક્ત કરવાનો હુકમ કરે, ત્યાર બાદ માત્ર પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરના કહેવા માત્રથી જામીનના હુકમના અમલને મોકૂફ રાખીને તેની વ્યક્તિગત સ્વતંત્રતા પર અંકુશ મૂકવો જોઈએ નહીં. પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે તે સંબંધમાં મજબૂત કેસ રજૂ કરવો પડે છે. તેમણે મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ જામીનના હુકમ પર સ્ટે મૂકવા માટે યોગ્ય આધારો રજૂ કરવા જ જોઈએ. આજની તારીખે પણ, રાજ્ય સરકાર માટે કાયદા અનુસાર યોગ્ય અદાલત સમક્ષ જામીન રદ કરવા માટે અપિલકેશન દાખલ કરવાનું ખુદું છે. મેં વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી દેવનાણી સમક્ષ પૂછપરછ કરી હતી કે શું હાલના અરજદારનો કોઈ ભૂતકાળનો ગુનાહિત ઇતિહાસ છે અથવા તેઓ નિયમિત ધોરણે બુટલેગિંગ (દારૂની ગેરકાયદે

હેરાફેરી) ની પ્રવૃત્તિમાં સંડોવાયેલા છે કે કેમ. શ્રી દેવનાણીના જણાવ્યા અનુસાર, હાલના અરજદારનો ભૂતકાળનો કોઈ ગુનાહિત ઇતિહાસ નથી. ગુજરાત પ્રોહિબિશન એક્ટ હેઠળ તેમની સામે નોંધાયેલો આ પ્રથમ કેસ છે. પ્રોસિક્યુશનના હિતોનું રક્ષણ થાય તે રીતે અન્ય નિયમો અને શરતોને આધીન રહીને અરજદારને રૂ. ૨૫,૦૦૦/- ના જામીન અને તેટલી જ રકમના સધ્ધર જામીનદાર રજૂ કરવા પર મુક્ત કરવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો છે.

૧૩. હું એ હકીકતની નોંધ લઉં છું કે પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા તારીખ ૧૩મી નવેમ્બર, ૨૦૧૭ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવેલી અપિલિકેશનમાં માત્ર એવો જ આધાર દર્શાવવામાં આવ્યો છે કે હાલના આરોપી રાજસ્થાન રાજ્યના રહેવાસી છે અને રાજ્ય સરકાર રિવિઝન અપિલિકેશન દાખલ કરીને જામીન મંજૂર કરવાના હુકમને પડકારવા માંગે છે. મારા મતે, માત્ર કોઈ આરોપી અન્ય રાજ્યના છે તે બાબત, પોતાની જાતે જ, જો ટ્રાયલ વખતે તેમની ઉપસ્થિતિ સુનિશ્ચિત કરવા માટે યોગ્ય શરતો લાદવામાં આવી હોય તો તેમને જામીન નકારવા માટે પૂરતી નથી. આ ઉપરાંત, પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર કાયદાની એવી ગેરસમજ હેઠળ છે કે જામીન મંજૂર કરવા સામે રિવિઝન અપિલિકેશન પોષણક્ષમ છે. યોગ્ય અદાલત સમક્ષ કલમ ૪૩૯(૨) હેઠળની અપિલિકેશન દાખલ કરવાની જરૂર હોય છે.

૧૪. હું ક્રિમિનલ મિસ. અપિલિકેશન નં. ૮૦૭૧/૨૦૦૪ માં આ કોર્ટ દ્વારા તારીખ ૬ઠ્ઠી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૪ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા એક હુકમનો પણ ટેકો લઉં છું. સદર કેસમાં, આ કોર્ટના વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે અમુક નિયમો અને

શરતોને આધીન રહીને અરજદાર – આરોપીને જામીન પર મુક્ત કરવાનો હુકમ કર્યો હતો. હુકમ જાહેર થયા પછી, વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા રાજ્ય સરકાર ઉપલી અદાલતમાં જઈ શકે તે માટે અરજદારને જામીન મંજૂર કરતો હુકમ ત્રણ અઠવાડિયાના સમયગાળા માટે મોકૂફ રાખવા વિનંતી કરવામાં આવી હતી. આ કોર્ટે નીચે મુજબ અવલોકન કરીને તે અરજ નકારી કાઢી હતી:

“વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી દેસાઈ, આ તબક્કે, રાજ્ય સરકાર ઉપલી અદાલતનો સંપર્ક સાધી શકે તે સક્ષમ બનાવવા માટે અરજદારને જામીન મંજૂર કરતો હુકમ ત્રણ અઠવાડિયાના સમયગાળા માટે મોકૂફ રાખવા અરજ કરે છે. આ વિનંતીનો વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી પારડીવાલા દ્વારા એવા આધાર પર વિરોધ કરવામાં આવ્યો છે કે આ કોર્ટે ગુણદોષના આધારે અરજદારના કેસ પર વિચારણા કરી છે અને એવા તારણ પર આવી છે કે અરજદાર જામીન મેળવવા હકદાર છે. હુકમ મોકૂફ રાખવા માટે કોઈ કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું નથી અને તેથી, આ વિનંતી સ્વીકારી શકાય નહીં.

વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા કરવામાં આવેલી નવી વિનંતીને ધ્યાને લેતા, એ નોંધી શકાય કે આ કોર્ટ દ્વારા અરજદારના જામીન માટેના કેસ પર ગુણદોષના આધારે સાનુકૂળ વિચારણા કરવામાં આવી છે. એવું પણ રજૂ કરવામાં આવ્યું નથી કે અરજદાર કોઈ રીઠા ગુનેગાર છે અથવા તેમનો કોઈ ગુનાહિત ઇતિહાસ છે અથવા તેમને જામીન પર મુક્ત કરવાથી કાયદો અને વ્યવસ્થાની પરિસ્થિતિ પર અસર થવાની સંભાવના છે અથવા

તેનાથી કોઈપણ રીતે પ્રોસિક્યુશનના કેસને પ્રતિકૂળ અસર થવાની સંભાવના છે. જરૂરી શરતો લાદીને ટ્રાયલ વખતે અથવા પૂછપરછ માટે પણ અરજદારની ઉપસ્થિતિ સુનિશ્ચિત કરવામાં આવી છે અને તેથી, આ કોર્ટના મતે, રાજ્ય સરકારની આ વિનંતી સ્વીકારી શકાય નહીં.”

૧૫. ઉપરોક્ત કારણોસર, આ અપ્લિકેશન મંજૂર કરવામાં આવે છે. નીચેની અદાલતો દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા વાદગ્રસ્ત હુકમો આથી રદબાતલ અને બાતલ ઠરાવવામાં આવે છે. અરજદારને જામીન પર મુક્ત કરતો તારીખ ૧૩મી નવેમ્બર, ૨૦૧૭ નો હુકમ વહેલામાં વહેલી તકે અમલમાં મૂકવામાં આવશે.

૧૬. એવી સ્પષ્ટતા કરવામાં આવે છે કે જો રાજ્ય સરકાર જામીન રદ કરવાની માંગણી કરતી કોઈ અપ્લિકેશન દાખલ કરવા માંગતી હોય તો આ હુકમ તેમના માર્ગમાં અવરોધરૂપ બનશે નહીં. જો આવી કોઈ અપ્લિકેશન દાખલ કરવામાં આવે, તો આ હુકમમાં કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનોથી કોઈપણ રીતે પ્રભાવિત થયા વિના તેના પોતાના ગુણદોષના આધારે તેના પર વિચારણા કરવામાં આવશે.

ડાયરેક્ટ સર્વિસની પરવાનગી આપવામાં આવે છે.

(જે.બી. પારડીવાલા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.